

1893-10-11

AFSENDER

Otto Mourier

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Foto 3 viser side 8 og 5

Foto 4 viser side 6 og 7

Afsendersted:

Vallø

Arkivplacering:

Mappe 30 nr. 15a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Denne Brev er
skrevet af
E. W. Borchgrevink

ene Dags Aften. (Lang Aftens
se; men nu ved jeg, hvor jeg vilde
hjem, jeg vilde ind paa noget om
Laut). Paa Eftteren gik vi naturlig
vis op i Kunstforen. (Jeg havde tænkt
paa at sige Dem, men De har alt
for langt borte). Fantastiske Kval.
Lige at see den Kigelse, der er, og
saa at maatte gaa. I Nydelig. Men
møder, som kunne forløbe Eder i
en sande Holstelt. - Der fik jeg alt
saa Redegørelse, hvilket af Gudsbille
dovre Lundby, har thymt. Naar
De nu kunde sige mig, hvilket der
stammer fra Deres Taler, saa kunne
de jeg tilværd regne ud, hvor der
har Lovens Fr. til Gode. - Næste
Aften koste vi Emil Blacks Stykke
om Lundbyes Hæit; det var mosten
som en Løigfest, vi holdt. - Men
det var det, jeg vilde have sagt, at
de vi tog til Byen, havde jeg studiet
Lauts Helt Hæit om Hæitens
i min Læse og fik lige kost
de første Læse paa Tælle ind.

Vallø d. 11^{te} Oktbr 1893.
Kjære Skovgaard

SKOVGAARD-MUSEET
København Nr. 15 A

De maa vist være i høj Grad
forbavset over min haardnakke
faede Tauscher, som vist egentlig
ligner mig en Vilt. Der er saa
mange, hvem af Lygt el. af
allaugt paa Stof, jeg har det
saa, trentimod: haare fælte
i stor Trang til at have hvide
fra mig med Tak og med Glæde
hje efter Vallekildetænder, og har
jeg været saa overvældet af Stof,
hvis Mængde og Pægtning stot
i gælt Misforhold til den
de Tid, jeg vilde kunne have af-
sent det. Kort sagt: jeg har hørt
og har endnu, meget at bestille
i og for Slaver, saa jeg ikke byr
der, hvorom jeg skal klare mit
Mellemløbere med Dem paa
tilfredsstillede Maade. Men
nu maa Tauscheren have en Ders,
og medt under den aldrig.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Ju der er noget i denne Tude, synes
de mig var selvstændig og at have
den Mening om, som gjennem deres
Rørmund i Paris og som gjennem
Kjøbmanden til Edvardi har søgt at
nå frem til Rørmund, netop ved at be-
handle dens Litteratur dekorativt.
I denne Sammenheng kunne det
interessere mig i hvidt og, om jeg kunne
de få Lov at læse, hvad de i sin Tid
skrev om "Rørmund" og sandt til
der til benyttet. Er det det, og vil
de ha mig det? Eller hvor kan
jeg ha det, om jeg maa? Er det
ellers Forfatter? Friis talte om no-
get Udvalgt, de engang havde
skrevet, om hvad var det?
Overhovedet galdt jeg gjerne engang
høje dem udtale dem om de
der Kunst, hvad det vil sige, og saa
i dens Oldsætning til Museumskunst.
I Parenthesis bemærket: jeg har
naturligvis faaet Laubs Brev sendt
for lang siden. Hvis De nu ikke sy-
ner om at dette og Friis Brev sig-
ner og sende dem til min Udgift
at blive benyttet fra den

Maa de, ha de De, og jeg ønsker
saa sig bare, at De vil have dem
tilbage.
By saa gaa skrift en Ugentid
af den Tid, og gav dem udbetalt
for det sidste, forfriskende Val-
kilder - De sig, Folk have saa godt
ved at forstå, at det ikke var et
"Middel" og tog til. By det er ogsaa
umbøielig yndigt at tænke paa, at
de agter mig vord til at tage
med paa det private Besøg. Men
indtaget jeg blev i Friis, lagde jeg
ikke noget Tid til paa. By tror, at
hertil bidrag meget ~~de~~ vor store
Forskjellighed, efter Andet, og
at Målestingene maaes. - De
kan tro, jeg vil at ha dem vord
og fordes i Vallekilde og
de sig saa Lundbyes Ting! De vil
skelig Lundbye, det sandt, de
høje Menneske! De kan de
høje Menneske, de gaae Døren og
Gode. - De sidder vist efter
deres Tude ind og betydelig
Materialer til en Karakteristik og

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 30 Nr. 153

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Biografi af Landbyge?
Og har de ungars vil glæde
mig sende de mig et Portræt af
Colin. Han er skrevet i Tivis skole
paa et Stykke Papi og var saa
hensynfuld, at han skrev paa
Pappet af ham. Men j. som
at gjøre Voksne af Tivis skole
Han tog ogsaa Samtaler op om
Roeds Skole. Hvis j. vil skrive
ve mere vilde j. vilde mig om
den Tivis, som j. mener, der er ved
den Tivis stadig at skrive med
den Kunst og kristelig Følelse, som
sædvanlig Følelse osv. Han gjør det
med Omtanke af Salmeangene Gjænge
den hos os. Han gjør det ved Roeds
Skole og Valløvs Kirke. Det er
forbi for Kunstene, som bliver til
skrevet ud af Livet og arveste Pæd
paa Musen og Galvæn, hvor Omtanke
at den kunne gæstere den - om de
giver.
Den Nidparten til Helene skriver
han ogsaa Voks. Vil de høre det, skal
de paa det næste Gænge.
Og skal det være det, og saa vil
j. dog ogsaa slutte med en Gjænge, som

Han bliver her forbi den enkelte kirke
lig og ukirkelig Kunst, ikke blot for den
Kunstens Vedkommende, og bringer mig hermed
det at tænke paa, om vi ikke har en
saa dan Følelse mellem kirkelig
og ukirkelig Kunst, som Malerens
stue Pædagog, naar vi skelne med
den dekorative og Musikkens Kunst
(om j. mere vilde det Voksne for den
hede Skole), naturl. ikke saaledes,
at al dekorativ Kunst er kirkelig,
saa saadan, at al kirkelig Kunst
maa være dekorativ for at kunne
være kirkelig. Jeg mener, at naar j. har
gaaet ind i en Landbykirke el.
Kjøbstadkirke og ser et andet
me Maleri som Aftenstue (af Eder
berg, af den Middel el. hævning
helt) j. er der, altid noget hos mig,
der stødes, indom j. er forment
til Voksne saa nok, at j. kan danne
mig en Mening om det Voksne el.
den Voks. Og det tilskriver j. Kunst
saa den Betrachelse efter Musikkens
og det sammentagere j. ogsaa med
Musikkens modernitet, paa det
Voksne hævning Følelse.